

Lau kandelana.

Alango toki batean lau kandela egozan biztuta.

Ixiltzu egozan berbaz alkarregaz. Ixiltxu baña entzuteko añean.

Lenengo kandelatxuak ,nik BAKEA dot izen,esan eban apal apalik. Baña danak ankazgora botaten nabe.

Obe da amatatea. Ta beingo baten amatau zan kandelatxua.

Bigarrenak ba diño: nire izena MAITASUNA da. Esan bear dot iñok be esteutela jaramonik egiten.

Onea da illundutea. Eta argi barik gelditu zan.

Irugarrenak ni FEDEA naz izenez. Baña egiz esanda, ez nau iñok be onartuten.

Obe da alde egitea. Eta amateu zan beingo baten.

Une onetan mutikotxu bat agertzen da kandelatxuak dagozan lekuan.

Ikusten dauz lau kandelatik iru su barik dagozala eta sano samurtuten da negar egiteraño.

Orduan laugarren kandelatxuak esaten deutso gozo gozo: aiko, muti! ni ITXAROPENA NAUK!

Nire gartxuagaz beste irurak biztu eizak. Jakin dagikan, ni guztien gogoan nagokela.

Zorionez, danen barruak bizi nok-eta.

Eta arrezkerotik lau kandelatxuak bizi-bizi ta argitsu agertzen ei dira.

Klaudio Barroetak euskeratua.